

ת"פ 28360/05/15 - מדינת ישראל נגד רות גבאי, שלום גבאי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 28360-05-15 מדינת ישראל נ' גבאי ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. רות גבאי

2. שלום גבאי

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נועה חסיד

ב"כ הנאשמים עו"ד נטלי פוריאן

הנאשמים בעצמם

גזר דין

על פי הודאתם הורשעו שני הנאשמים בעשר עבירות של גניבה בצוותא חדא.

בתאריך 14/3/15 הגיעו שני הנאשמים שהם בעל ואישה באמצעות רכב למתחם, בילו סנטר" ברחובות. הנאשם 2 נשא עימו בתיקו פלאיר, שפיץ פלאיר וקאטר.

באותו מועד נכנסו השניים לאחת עשרה חנויות במתחם האמור ונטלו מהן פריטי רכוש שונים ויצאו מן החנויות מבלי לשלם עבורם כדלקמן:

מחנות "אייס" - פריטים בשווי 2226.60 ₪.

מחנות "סופר פארם" - פריטים בשווי 671.40 ₪.

מחנות "טויס אר אס" - פריטים בשווי 89.70 ש"ח

עמוד 1

מחנות "רנואר" - פריטים בשווי ₪ 1629.20

מחנות "ספיסס" - פריטים בשווי ₪ 136.50

מחנות "קרביץ" - פריטים בשווי ₪ 75.40

מחנות "גולף" - פריטים בשווי ₪ 249.70

מחנות "גולף קידס" - פריטים בשווי ₪ 179.90

מחנות "ללין" - פריטים בשווי ₪ 99

מחנות "קרוקס" נטלו נעל כאשר מחיר זוג נעליים 149.90 ש"ח.

מיד לאחר מכן עוכבו השניים על ידי אחראי משמרת האבטחה במקום. למקום הוזעקו שוטרים ובחיפוש שערכו ברכבם של השניים נמצאו 42 פריטים שונים שנלקחו על ידיהם מן החנויות.

השווי הכולל של הפריטים שנלקחו מן החנויות - 5507 ₪.

התביעה ציינה כי הערך המוגן שנפגע כתוצאה ממעשיהם של השניים הם הפגנה על קניינו של הפרט וכי מידת הפגיעה היא משמעותית לאור כמות הפריטים, מספר החנויות וביצוע העבירות בצוותא חדא.

מתחם הענישה לטעמה של התביעה נע בין אי הרשעה לצד של"צ, התחייבות ופיצוי ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

התביעה זקפה לזכותם של שני הנאשמים את הודאתם באשמות ואת החיסכון בזמן שיפוטי שהיה בכך וכן את העובדה כי שניהם נעדרי הרשעות קודמות.

בעניינו של נאשם 2 ציינה התביעה כי עולה מן התסקיר כי הוא עובד כמאבטח מזה כעשר שנים ומאז האירוע נלקח נשקו ממנו ועל כן בשקלול נסיבותיו ולאור האמור בתסקיר, עתרה התביעה לבטל את הרשעתו לאור הפגיעה הקונקרטית בעיסוקו. עוד עתרה התביעה להטיל על הנאשם 2 צו של"צ שלא יפחת מ-200 שעות, קנס, התחייבות ופיצוי.

באשר לנאשמת 1, ציינה התביעה כי היא עוסקת למחייתה כמטפלת בתינוקות בביתה ומן התסקיר עולה כי הוצע לה להשתלב בטיפול, אך היא סרבה ומאחר שלטעמה של התביעה הרשעה בדין לא תפגע בעיסוקה, הרי שהעתירה היא להותיר את ההרשעה על כנה ולהשית עליה מאסר מותנה ושל"צ שלא יפחת מ-200 שעות,

קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשמים סברה כי יש להורות על ביטולה של ההרשעה באשר לשני הנאשמים, אשר הודו בהזדמנות הראשונה וחסכו בזמן, שיתפו פעולה בחקירתם והביעו חרטה על מעשיהם. השניים נעדרו עבר פלילי ומנהלים אורח חיים נורמטיבי.

לדברי ב"כ הנאשמים בוצעו המעשים במרץ 2015, ערב חג הפסח ובשל מצוקה כלכלית קשה שחוו השניים. מצוקה כלכלית זו נוצרה עקב הלוואות שנטלו על מנת לסייע לבנם שהסתבך בפלילים הגם שהגניבה בוצעה בצוותא, היא בוצעה ללא תכנון מוקדם והכלים שנתפסו ברשותו של הנאשם הם כאלה אותם הוא נושא ברכבו לשם הגנה עצמית.

לדברי ב"כ הנאשמים מדובר במוצרי צריכה בסיסיים שנלקחו על ידי הנאשמים ואלה הוחזרו לבעליהם סוף דבר. היא הפנתה אל האמור לגבי שני הנאשמים בתסקירי שירות המבחן ואל ההמלצה לבטל לגבי שניהם את ההרשעה.

ב"כ הנאשמים ברכה על החלטת התביעה באשר לנאשם 2 והצטרפה לעתירה ובאשר לנאשמת 1 סברה כי אין מקום לנקוט במדיניות של איפה ואיפה ולהפלותה. היא הדגישה כי מדובר במי שעוסקת בחינוך לגיל הרך ועל כן אף היא עלולה להיפגע בשל הרשעה.

מתסקיר שירות המבחן באשר לנאשמת 1 עולה כי המשפחה נקלעה למצוקה עקב הסתבכות אחד הילדים בפלילים ועקב כך ורצונם לסייע לו אף נקלעו לחובות כבדים. מצב כלכלי זה היווה בעיניה של הנאשמת את המצע לביצוע העבירות נשוא כתב האישום. הנאשמת נטלה אחריות על המעשים וציינה כי מדובר היה בסמוך לפני חג הפסח בתקופה שהיתה לחוצה ועמוסה רגשית עבורה בעיקר בשל המצב הכלכלי וכוונתם לאחר את המשפחה בערב החג. לדבריה העבירה לא תוכננה מבעוד מועד, אלא עם כניסתם למתחם הקניות. לאחר נטילת המוצרים מן החנות הראשונה, כך ציינה המשיכה לפעול מתוך אימפולסיביות כשהיא מעודדת ונתמכת על ידי בעלה וביחד גנבו מוצרים מתשע חנויות נוספות. היא בטאה צער ובושה וכן חרדה פן ייחשפו מעשיה ברבים והדבר יביא לסגירת אפשרויות תעסוקה עבורה בשל תחום עיסוקה - עבודה עם ילדים. לאור כל האמור לעיל ומשמדובר בנאשמת המנהלת דרך כלל חיים נורמטיביים, המליץ שירות המבחן לא להרשיעה, במיוחד משיהיה בכך כדי לסבך בעתיד אפשרות תעסוקה שלה עם ילדים.

הוצע לנאשמת להשתלב בקבוצת נשים בפיקוח צו מבחן, אך היא דחתה את ההצעה בעיקר על רקע חשש מחשיפה.

שירות המבחן המליץ על הטלת של"צ.

מהתסקיר בעניינו של נאשם 2 עולה כי הוא מועסק כמאבטח וכי נשקו ניטל ממנו בשל הפרשה דנן וכיום מועסק כמאבטח ללא נשק באופן זמני עד לבירור העניינים המשפטיים.

הנאשם הביע בוושה וחרטה בשל המעשים וחוזה אותם ככישלון גם במישור המשפחתי וההורי, ברצונו להוות דוגמה לילדיו.

הוא ציין כי העבירות בוצעו ללא תכנון מראש והתארגנות לקראת האירוע. לדבריו העבירה הראשונה בוצעה על מנת להשיג מתנה כלשהי לבני משפחתו ובהמשך לאחר הצלחה זו התפתה לביצוע שאר העבירות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע העדר שיקול דעת מעמיק וכי האירוע אינו מאפיין את דרך התנהלותו דרך כלל. כיום הוא מגלה יתר טובנה באשר להתנהלותו וניכר כי הפיק לקחים מההליך המשפטי.

התנהגותו לרוב נורמטיבית ותעסוקתו יציבה.

לאור כל אלה ולאור חשש מפגיעה בתעסוקתו ושמא יפוטל המליץ שירות המבחן על אי הרשעה והטלת צו של"צ, בצד התחייבות כספית גבוהה.

המעשים שבוצעו על ידי שני הנאשמים חמורים.

מדובר בגניבה בצוותא חדא מעשר חנויות של פריטים שונים מסוגים שונים בשיטתיות ובאופן סדרתי. שווי הפריטים שנגנבו עולה על 5000 ₪.

קשה עד מאוד לקבל את גרסתם של שני הנאשמים כפי שעלו בפני קציני המבחן כי מדובר במעשים לא מתוכננים. מעבר לכך שמדובר בגניבות שבוצעו על ידי שניים בצוותא חדא, דבר המצריך תיאום ותכנון לכשעצמו, הרי שהשניים באו כאשר ברשותו של הנאשם כלי פריצה וברי שלא ניתן לקבל את הטענה שהובאה מפי באת כוחו כי אלה משמשים אותו ברכבו להגנתו העצמית. כזכור מדובר בפלאייר, שפיץ פלאייר וקאטר. ואפילו היתה הכניסה לחנות הראשונה וגניבה ממנה, באופן ספונטני, אין ספק כי מן החנויות הבאות בוצעו הדברים באופן מתואם ומתוכנן.

עוד לא יכולתי לקבל את הטענה כי מדובר במעשים שבוצעו מתוך מצוקה כלכלית קשה, שכן יש אך להביט ברשימת הפריטים שנגנבו מתוך החנויות ואין המדובר במוצרי צריכה בסיסיים. אף מן החנות הראשונה עצמה נגנבו, בין היתר, מארז יונות, רמקול קריוקי נייד, גריל ועוד. אלה בוודאי אינם מוצרי צריכה בסיסיים שנועדו למלא אחר צרכים דחופים של מי שסובל ממצוקה כלכלית קשה. כך גם לגבי מוצרים נוספים הנזכרים בכתב האישום.

על כן, לטעמי, אין מקום במקרה זה לשקול את ביטול ההרשעה מן הטעם שאין מקרה זה נכנס בגדרם של אותם מקרים שנמנו בהלכת כתב מאחר שאין הוא עונה על המבחן הראשון הנזכר בהלכה זו ולפיו תגרם פגיעה קשה לאינטרסים הציבוריים ועיקרון ההלימה באם תבוטל ההרשעה.

ועם זאת ולאחר התלבטות, לא מצאתי שלא לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים, מתוך העיקרון שככלל, יכבד בית המשפט הסדרי טיעון בשל כל השיקולים שנקבעו בענין זה בהלכות בית המשפט העליון.

על כן, אכבד את הסדר הטיעון שנקשר בעניינו של הנאשם 2 (למעט הטלת עונש של קנס, שאותו לא ניתן להטיל כאשר מבוטלת הרשעתו של הנאשם).

ומשכך - אציין כי לא מצאתי לנהוג מנהג אחר בעניינה של הנאשמת 1.

חלקם של השניים בביצוע העבירות זהה.

נסיבותיהם האישיות והמשפחתיות זהות.

התביעה הדגישה כי לנאשמת 2 הוצע טיפול על ידי שירות המבחן והיא סרבה ואולם יושם אל לב כי לנאשם 2 לא מצא שירות המבחן להציע טיפול כזה ולא ברור מדוע נעשתה האבחנה הזו על ידי שירות המבחן מלכתחילה.

אם עסקינן במבחן הראשון הנזכר בהלכת כתב, דהיינו כי האינטרס הציבורי ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעת הנאשם - הרי שהוא ייפגע באופן זהה מאי הרשעת הנאשמת כמו גם מאי הרשעת הנאשם.

ובאשר למבחן השני שעניינו פגיעה בעתידו של נאשם, יודגש כי זהו מבחן מצטבר למבחן הראשון ולאור אמירתי לעיל, יתכן וממילא לא היה מקום לדון ואף אם כן, הרי שאם יש חשש לעתידו של הנאשם בתעסוקתו, חשש כזה קיים גם בעניינה של הנאשמת, לאור שעיסוקה בילדים.

על כן, לא ברורה לי האבחנה שנעשתה על ידי התביעה בין שני הנאשמים בעתירה לעונש ובעתירה להותרת או אי הותרת ההרשעה על כנה.

כך או כך, אוסיף עוד בענין זה, כי אף תחושת הצדק הבסיסי מתקוממת לאור האפשרות כי הרשעתו של הנאשם תבוטל בעוד הרשעתה של הנאשמת, אשר כאמור נסיבותיה זהות לחלוטין, תשאר על כנה.

על כן ולאור כל האמור לעיל אני מורה כדלקמן -

הרשעתם של שני הנאשמים תבוטל.

על כל אחד מן הנאשמים יוטל צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

כל אחד מן הנאשמים יחתום על התחייבות בסכום של 3000 ₪ שתוקפה למשך שנה לבל יעבור עבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ההתחייבות תחתם עוד היום - 5/5/16, שאם לא כן יאסרו הנאשמים למשך 3 ימים.

אני מחייבת כל אחד מן הנאשמים בתשלום פיצויים בסכום של 1500 ₪. סכום זה יופקד בקופת ביהמ"ש על ידי כל אחד מהנאשמים בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/6/16 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד, יעמוד כל הסכום לפרעון מידי.

מאחר שהפריטים שנגנבו הוחזרו לחנויות, הרי שהסכום הכולל של הפיצויים - 3000 ₪ יחולק בין כל החנויות מהן נגנבו פריטי רכוש, על פי רשימת החנויות ופרטיהן שתועבר למזכירות ביהמ"ש על ידי המאשימה.

עותק ההחלטה יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשע"ו, 05 מאי 2016, במעמד הצדדים.